Ηλιόπετρα

Ελευθεριακή Εφημερίδα Ημαθίας

Φύλλο 1 Σεπτέμβρης 2016

Λίγα λόγια για την εφημερίδα μας

Η αυτοδιαχειριζόμενη εφημερίδα "Ηλιόπετρα" είναι μια προσπάθεια ανθρώπων από την περιοχή της Ημαθίας. Λειτουργεί έξω από κάθε είδους εμπορευματική λογική, που ως εφημερίδα δρόμου βασίζεται στην ελεύθερη συνεισφορά. Προτείνει όρους ελεύθερης έκφρασης που διαμορφώνουν οι άνθρωποι κάθε αγώνα σε θέματα που έχουν να κάνουν με κάθε πτυχή της ζωής ανθρώπινων και μη-ανθρώπινων όντων, στην εργασία, στην πολιτική , στις τέχνες, στις επιστήμες, στον πολιτισμό ολόκληρο, σ' αυτό τον τόπο αλλά και πιο πέρα στην περιοχή, την περιφέρεια, τη Γη, τον κόσμο.

Είναι μέσο ελεύθερου διαλόγου μεταξύ των "από κάτω" της κοινωνίας και στέκεται ενάντια σε όλους τους "από πάνω". Στην εφημερίδα μας δεν υπάρχει χώρος για εξουσιαστικές, δογματικές, σεξιστικές, φασιστικές νοοτροπίες κι αντιλήψεις. Υπάρχει όμως χώρος σε όσες και όσους αναζητούν κριτικά και μέσα από έρευνα τη γνώση.

Εκφράζει την ισότητα, τη δικαιοσύνη, την αλληλεγγύη όλων των "από τα κάτω" αυτού του κόσμου που τραβούν το δρόμο της συνολικής απελευθέρωσης απ' το παλιό σάπιο σήμερα προς τη συλλογική ευτυχία του αύριο.

Το στήσιμο της εφημερίδας γίνεται από τη συνέλευση της, σε χρόνο που ορίζεται από τα μέλη της με οριζόντιες διαδικασίες, χωρίς αναθέσεις και ιεραρχίες. Στην εφημερίδα δημοσιεύονται άρθρα, παρεμβάσεις, αναλύσεις, από τα μέλη της συνέλευσης και από φίλους και φίλες που δεν επιθυμούν να συμμετάσχουν στη συνέλευση αρκεί να συμφωνούν με το ελευθεριακό αξιακό της πλαίσιο. Η συνέλευση δεν παρεμβαίνει σε κανένα άρθρο. Σε περίπτωση έλλειψης χώρου προτείνεται η καταλληλότερη διαχείριση του στους υπόλοιπους αρθογράφους.

Οι συνελεύσεις μας γίνονται στο χώρο μας που βρίσκεται στην Κόκκαρη 17 στη Νάουσα. Στο χώρο λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη, και θα βρείτε προϊόντα της ΒΙΟΜΕ και βιβλία μικρών αυτοδιαχειριζόμενων εκδόσεων. Μπορείτε να επικοινωνείτε μαζί μας στο iliopetra@espiv.net. Η ηλεκτρονική μας σελίδα είναι iliopetra.espivblogs.net

Η συνέλευση της εφημερίδας "Ηλιόπετρα"

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

Η πολιτική αναπόσπαστο κομμάτι των Ολυμπιακών - σελ 2

Εκκένωση τριών καταλήψεων στέγης στη Θεσσαλονίκη - σελ 2

Ανάσες για ήλιο - σελ 2

80 χρόνια από την εργατική επανάσταση στην Ισπανία για την ελευθεριακή κομμουνιστική κοινωνία - σελ 3

Σχολεία ανταγωνισμός ή αφανισμός - σελ 4

Να σπάσουμε τον τρόμο των αφεντικών Εργατική αντιπληροφόρηση - σελ 4

Η επίθεση στην εργατική τάξη συνεχίζεται σελ 4

Ίδρυση της Ελευθεριακής Συνδικαλιστικής Ένωσης Ημαθίας - σελ 4

Ηλιόπετρα του Οκτάβιο Παζ

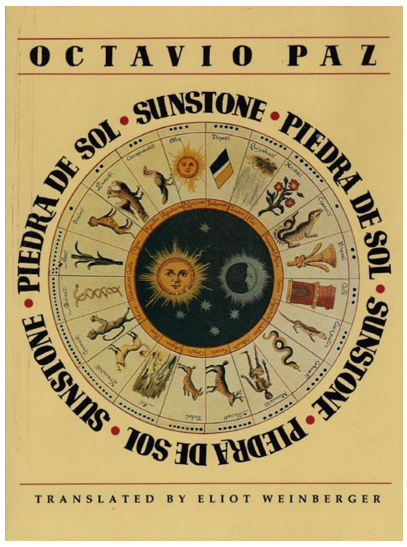

Το ποίημα Ηλιόπετρα (Piedra del sol) του Μεξικανού ποιητή Οκτάβιο Παζ, γράφτηκε το 1957. Η Ηλιόπετρα είναι ένα ανάγλυφος δίσκος που βρέθηκε το 1790 στην πόλη του Μεξικού την γη των Αζτέκων, λαξεμένος σε έναν μονόλιθο από βασάλτη και ζυγίζει είκοσι τέσσερις τόνους. Πάνω της εικονίζεται ο θεός Σιουχτεκούχτλι, που συμβολίζει τη ζωή και τον θάνατο. Βρίσκεται στο Εθνικό Μουσείο Ανθρωπολογίας και Ιστορίας του Μεξικού. Η Ηλιόπετρα του Παζ είναι ένα συνεχές ποίημα που αποτελείται από 584 στίχους, όσες είναι οι ημέρες που διαρκεί ένας κύκλος γύρω από τον ήλιο της Αφροδίτης. Το ποίημα αρχίζει και τελειώνει με τους ίδιους στίχους, κάνοντας κι αυτό τον κύκλο του, κινούμενο αιώνια μέσα στο χώρο και στο χρόνο. Είναι αυτή η κίνηση πέρα από το Εγώ και το Εσύ, το Χώρο και το Χρόνο, τον Θάνατο και τη Ζωή, το Ένα και το Άπειρο. Είναι ένα χάρτης ενός ταξιδιού που οι ανθρώπινοι πολιτισμοί φαίνεται να έχουν ξεχάσει προς την πηγή της αέναης δημιουργίας, της αλληλεγγύης και του έρωτα.

(απόσπασμα από το ποίημα "Ηλιόπετρα")

"τα πάντα μεταμορφώνονται, γίνονται άγια,
κάθε δωμάτιο κέντρο του κόσμου είναι
είναι η πρώτιστη νυχτιά, η πρώτη μέρα,
γεννιέται ο κόσμος όταν δυο φιλιούνται,
στάλα φωτός από διάφανους χυμούς
η κάμαρα σαν φρούτο μισανοίγει
ή εκρήγνυται σαν άστρο σιωπηλά
κι οι νόμοι που τους φάγαν αρουραίοι,
των φυλακών και τραπεζών οι σιδεριές,
οι σιδεριές από χαρτί, συρματοπλέγματα,
τα εμβλήματα κι οι λόγχες και οι γάντζοι κι οι σφραγίδες,
τα βαρετά ευλογήματα των όπλων,
οι μελίρρυτοι σκορπιοί με πετραχήλια κι άμφια,
ο τίγρης με το ημίψηλο και με το φράκο, πρόεδρος
των χορτοφάγων ή του ερυθρού σταυρού, αναλόγως,
κι ο γάιδαρος παιδαγωγός σιμά του ο κροκόδειλος,
σωτήρας των λαών ποζάρει, ηγέτης το σκυλόψαρο,
ο αρχιτέκτων του μέλλοντος, το ένστολο γουρούνι,
το τέκνο το εκλεκτό της εκκλησίας, με τ΄ άγιο μύρο,
τη μαύρη τη μασέλα του ξεπλένει
ακούγοντας μαθήματα δημοκρατίας κι αγγλικών
τα αόρατα ντουβάρια, οι σάπιες προσωπίδες που χωρίζουν
τον άνθρωπο από τους άλλους τους ανθρώπους,
τον άνθρωπο από τον ίδιο του τον εαυτό,
σωριάζονται σε κάποια απέραντη στιγμή
τότε που σαν σε αναλαμπή για λίγο,
νιώθουμε την παλιά ενότητά μας τη χαμένη,
την απόγνωση και τη δόξα να είμαστ΄ άνθρωποι
το θάνατο τον ήλιο το ψωμί να μοιραστούμε
την ξεχασμένη έκπληξη, είμαστε εδώ και ζώντες
γιατί για ν΄ αγαπάς πρέπει να πολεμάς, δυο άμα φιληθούν,
αλλάζει ο κόσμος, σάρκα παίρνουν οι πόθοι,
παίρνουνε σάρκα οι στοχασμοί, φτερά φυτρώνουν
στην πλάτη του σκλάβου, το κρασί είναι κρασί,
το ψωμί νοστιμίζει, το νερό είναι νερό,
γιατί για ν΄ αγαπάς πρέπει να πολεμήσεις, ν΄ ανοίξεις πόρτες,
να πάψεις να ΄σαι μια σκιά ένας ακόμα αριθμός,
που ένας απρόσωπος αφέντης
σ΄ αιώνια δεσμά έχει καταδικάσει
αλλάζει ο κόσμος

δυο αν κοιταχτούν κι αναγνωρίσει ένας τον άλλο
ξεγύμνωμα απ΄ τα ονόματα ειν΄ η αγάπη"

Για να συνεισφέρετε σε άρθρα, ιδέες, ενημέρωση, οικονομικά και ό,τι άλλο, μην διστάστε να επικοινωνήστε μαζί μας.

Η πολιτική αναπόσπαστο κομμάτι των Ολυμπιακών αγώνων

Οι τρόποι με τους οποίους οι ολυμπιακοί αγώνες συνδέθηκαν με την πολιτική από τον 19ο αιώνα ως σήμερα είναι ποικίλοι. Οι ολυμπιακοί αγώνες συνοψίζουν ακριβώς τις πολιτικές, οικονομικές και πολιτισμικές εξελίξεις του αιώνα που πέρασε, καταπατώντας τον απολιτικό και φιλειρηνικό διεθνισμό που θεωρητικά πρεσβεύει ο θεσμος.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα εκμετάλλευσης των ολυμπιακών αγώνων για πολιτικούς στόχους, είναι αυτό που αφορά τους αυτοαποκαλούμενους ηγέτες του κομμουνιστικού και του καπιταλιστικού κράτους. Στους ολυμπιακούς αγώνες της Μόσχας του 1980, εν μέσω ψυχρού πολέμου, περισσότερες από 60 χώρες με αρχηγό τις ΗΠΑ μποϊκόταραν τους ολυμπιακούς αγώνες. Λόγος η σοβιετική εισβολή στο Αφγανιστάν. Οι σοβιετικοί απάντησαν 4 χρόνια αργότερα, όταν η ΕΣΣΔ ηγούμενη 14 χωρών του σοσιαλιστικού μπλοκ, μποϊκόταρε του ολυμπιακούς του Λος Άντζελες υποστηρίζοντας πως παραβίαζαν το ολυμπιακό ιδεώδες καθώς είχαν σκοπό το οικονομικό κέρδος. Η πρακτική του μποϊκοτάζ επανήρθε και το 1956, στη Μελβούρνη, όταν Αίγυπτος, Ιράκ και Λίβανος απείχαν λόγω κατάληψης της διώρυγας του Σουέζ, ενώ Ολλανδοί, Ισπανοί και Ελβετοί διαμαρτυρόμενοι για τη σοβιετική εισβολή στην Ουγγαρία.

Ωστόσο, η συγκεκριμένη αντιπαράθεση δεν ήταν η μοναδική περίπτωση που η πολιτική διείσδυσε στους ολυμπιακούς αγώνες. Για παράδειγμα, ξεχωριστή θέση στην ιστορία για το πώς χρησιμοποιήθηκαν οι ΟΑ ως μέσο ύψιστης προπαγάνδας, ήταν το 1936 στη χιτλερική γερμανία και στο βερολίνο,την καρδιά του τρίτου ράιχ. Χαρακτηριστικό, το βάρος που έπεσε στην κινηματογράφηση των αγώνων, προς ικανοποίηση των Χίτλερ και Γκέμπελς, που πάσχιζαν να αποδείξουν την ανωτερότητα της αρείας φυλής, αλλά και τον αφροαμερικανό δρομέα Τζέσε Όουενς να κερδίζει 4 χρυσά.

Το καλοκαίρι του 1968 των Ολυμπιακών Αγώνων στην πόλη του Μεξικού, δύο μεγάλα πολιτικά γεγονότα άφησαν το στίγμα τους. Λίγο πριν την έναρξη, μεξικανοί φοιτητές διοργάνωσαν μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην «Πλατεία των τριών πολιτισμών» (Plaza de las Tres Culturas). Οι φοιτητές αντιτίθεντο στη χρήση κρατικών κονδυλίων για τις ανάγκες της διοργάνωσης αντί για κοινωνικά προγράμματα υπέρ των Μεξικανών. Ο στρατός περικύκλωσε την πλατεία και άνοιξε πυρ κατά των διαδηλωτών, σκοτώνοντας περισσότερους από 200 ανθρώπους και τραυματίζοντας περισσότερους από 1.000, μια θηριωδία γνωστή ως η σφαγή του Τλατέλολκο, από το όνομα της περιοχής όπου σημειώθηκε.

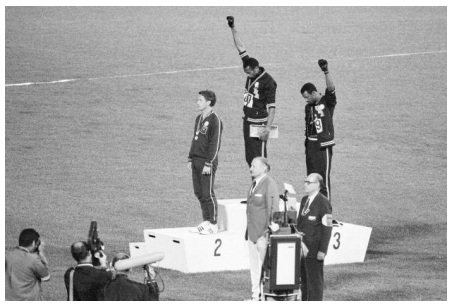

Αλλά και η αμερικανική πολιτική βρέθηκε στο στόχαστρο στη διάρκεια της διοργάνωσης. Οι Αμερικανοί σπρίντερ Τόμι Σμιθ και Τζων Κάρλος την ώρα της απονομής των μεταλλίων και της ανάκρουσης του εθνικού ύμνου των ΗΠΑ, για να μη χαιρετίσουν τη σημαία, χαμήλωσαν το κεφάλι, υψώνοντας ταυτόχρονα τη γαντοφορεμένη γροθιά τους, σύμβολο της Μαύρης Δύναμης.

Η Ν. Αφρική μετείχε τους Ολυμπιακούς Αγώνες με αποκλειστικά λευκές ομάδες με αποτέλεσμα των αποκλεισμό της για 22 χρόνια (1970-1992). Η κορύφωση των αντιδράσεων κατά του νοτιοαφρικανικού καθεστώτος εντοπίστηκε το 1976 στο Μόντρεαλ, όταν 35 αφρικανικές χώρες απείχαν ακριβώς για να καταγγείλουν το απαρτχάιντ.

Τέλος, ακόμη και φέτος, στο Ρίο, πίσω από τη «λάμψη» των τελετών έναρξης και λήξης, τις εκδηλώσεις, τα φώτα και τις υπερπροσπάθειες των αθλητών που προβάλλονται καθημερινά από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, κρύβεται η πραγματική πλευρά του Ρίο. Οι φαβέλες, η φτώχεια και η εξαθλίωση. Άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν τα απολύτως απαραίτητα. Πόσιμο νερό, φαγητό ή ηλεκτρικό ρεύμα είναι πολυτέλειες για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της χώρας. Οι άνθρωποι που δεν μπορούν καλά-καλά να καλύψουν τις βιοτικές τους ανάγκες, αναγκάζονται να πληρώνουν τεράστια ποσά σε φόρους, ώστε να καλυφθούν οι πολυέξοδες αυτές διοργανώσεις, να χτισθούν υποδομές κατάλληλες, την ώρα που δεν υπάρχουν τέτοιες ούτε για την παιδεία αλλά ούτε και για την υγεία.

Ο Ψυχρός Πόλεμος και η αυξάνουσα πολιτική σημασία των νέων χωρών ήταν οι συνθήκες που ευνόησαν τη διείσδυση της πολιτικής στους ΟΑ. Η άρση των συνθηκών αυτών, μια εξέλιξη που ευνοήθηκε από την επανένωση των δύο Γερμανιών και ολοκληρώθηκε με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, σηματοδότησε την εγκατάλειψη της πρακτικής του μποϊκοτάζ και την απρόσκοπτη διοργάνωση των αγώνων τις δυο τελευταίες δεκαετίες.

Κίκο

ανάσες για ήλιο

Με μόχθο κάθε χρόνο ακουμπάμε λίγη ακροθαλασσιά ή μια βουνοπλαγιά για να ξεφύγουμε απ' τα τσιμέντα και την αστική παραζάλη. Και δεν είναι μόνο η και καλά κρίση που κόβει χιλιόμετρα απ' τις θερινές μας αποδράσεις, είναι κύρια η αχόρταστη τουριστική ανάπτυξη που μετράει κάθε σαντιμέτρ ακτής και κάθε ορεινό πάτημα για να τα ανταλλάξει με χρήμα, με ώρες δουλειάς, με σκλαβιά. Υπάρχει άραγε κάτι που δεν τους μοιάζει με φιλέτο; Ακόμη και τους γκρεμογιαλούς που δεν πάει δρόμος, ακόμη και τους θυμαρόλογγους που δεν πατάνε ούτε γίδια θέλουν να αξιοποιήσουν. Οι γωνιές ελευθερίας που ανέθρεψαν έρωτες, όνειρα, δημιουργία, ζωή λιγοστεύουν και χάνονται.

Απ' την ώρα που τη φύση που μας δίνει σπίτι αρχίζουν κάποιοι να τη νομίζουν δικιά τους αρχίζουν ένα σωρό παρατράγουδα. Όταν χαράζουν οικόπεδα στην πλαγιά που κράτησε τα παιγνίδια τους, στην αμμουδιά που έντυσε τους έρωτές τους, στη ρεματιά που ξύπνησε τον οίστρο τους, τότε τους παίρνει η κάτω βόλτα της απληστίας. Μαγαζιά, ταβέρνες, ξενοδοχεία ... πιο πολλές επιχειρήσεις, πιο πολλές νταμπέλες, πιο πολλοί φράχτες.

Και τ΄ αφεντικά τους, σα' μαγεμένοι απ' τη θεόσταλτη ευκαιρία να αξιοποιήσουν τον τόπο τους, θέλουν να περιφρουρήσουν αυτό που κατέχουν, πλέον, από τους καλομαθημένους στο τζάμπα και το φρι. Στήνουν καραούλια για να διώχνουν ελεύθερους κατασκηνωτές, σπέρνουν ξαπλώστρες σχεδόν παντού, καθορίζουν παραλίες ανά μαγαζί και είδος πελατών, οχλούν όποιους πίνουν απ' το σούπερ-μάρκετ στις πλατείες, διασπείρουν ψέματα για την υγεία ή τη ζωή έξω απ' τα δικά τους στεγανά. Κι όλα αυτά όχι από μισαλλοδοξία, αλλά από την πρέζα του χρήματος.

Το νησί, το χωριό, η κοιλάδα είναι που έχουν στήσει το δικό τους μαντρί. Και για να μπούμε μέσα πάντα βοηθάνε οι άρχοντες ντόπιοι ή του κέντρου, ο νόμος και αυτοί που τον επιβάλλουν. Δημαρχαίοι, κοινοτάρχες, δεσποτάδες, πρόεδροι και λιμενάρχες πρώτοι συντρέχουν να δουν στην ανάπτυξη του τόπου το συμφέρον των τιτλούχων γης, θάλασσας και ουρανού. Και πιο κεντρικά, ο ίδιος κορσές της επέκτασης και περίφραξης για τα κτήματα ιδιώτη ή κράτους σφίγγει εδώ και δεκαετίες. Ο νόμος τώρα γράφει πρόστιμα, αυτόφωρο και φυλακή και οι διαφόρων αποχρώσεων ένστολοι χαίρονται να τα μοιράζουν.

Σα' να μην έφταναν αυτά, έχεις και τους μιντιακούς κήρυκες κάθε τηλεοπτικής, ραδιοφωνικής ή ιντερνετικής ζώνης, κάθε τσαο-δελτίο και μεϊνστριμιά να παπαγαλίζει για τον κανονικό τρόπο να περάσεις τις διακοπές σου, να διασκεδάσεις, να φας και να πιεις, να κοιμηθείς, τον κανονικό τρόπο να ζήσεις. Αυτό το κουστούμι είναι στενό και σίγουρα ραμμένο για να φουσκώνουν τσέπες και ματαιοδοξίες αλλωνών. Η ηθική του θεάματος, του ιν και τις μιας κοψιάς καλουπώνει την ελευθερία μας.

Όχι, η ατμόσφαιρα ακόμη δεν είναι και τόσο πνιγηρή. Σίγουρα όχι παντού. Η Τήλος, η Ροδόπη η Σαμοθράκη, ο Αχέροντας η Γαύδος, ο Όλυμπος, η Νίσηρος, το Καρπενήσι, η Χιλιαδού, ο Καϊάφας, η Κάλαμος, η Πίνδος μας δίνουν ανάσες ακόμη στον ήλιο του καλοκαιριού. Ακόμα μπορείς να κατασκηνώσεις σε αμμουδιές, βάθρες, φαράγγια κι οροπέδια. Ακόμα μπορείς να νοιώσεις το σώμα σου να απελευθερώνεται από ρούχα, κώδικες, και ξενόβαλτες νόρμες. Ακόμα μπορείς να νοιώσεις το κόντεμα των ανθρώπων να μοιράζονται το αμάξι, το φαΐ, τη φωτιά, τη μουσική, την αγκαλιά, το πανηγύρι, τη ζωή. Ακόμα μπορείς να πάρεις μυρουδιά απ' το πως θα 'πρεπε να 'ναι τα πράγματα.

Έστω κι εκεί ο χρόνος στήνει αυτί για το χτυποκάρδι μας να βρούμε τους τρόπους να μοιραζόμαστε και πάλι. Έστω κι εκεί μετράει με το μάτι τον πόθο μας ν' ανασαίνουμε ελεύθερα. Έστω κι εκεί ψυχανεμίζεται το πόσο είμαστε έτοιμοι να αντισταθούμε για τα κοινά.

Θα του δώσουμε τη χαρά;

Μάρβιν

Εκκένωση 3 καταλήψεων στέγης στη Θεσσαλονίκη

Ξημερώματα της 27 Ιούλη πραγματοποίηθηκε αστυνομική επιχείρηση εκκένωσης τριών καταλήψεων στέγης μεταναστών-ριών στη Θεσσαλονίκη. Πρόκειται για την κατάληψη Ορφανοτροφείο επί της οδού Λαμπράκη στην Άνω Τούμπα, κτίριο που ανήκει στην Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, την κατάληψη στο Μανδαλίδειο κτίριο επί της οδού Νίκης και την κοινότητα Hurriya στην οδό Καρόλου Ντηλ. 34. Οι δομές αυτές αποτέλεσαν για καιρό χώρους φιλοξενενίας οικογενειών μεταναστών-τριών αλλά και κέντρα αγώνα, συλλογικοποίησης και ζύμωσης ιδεών.

Καθόλου τυχαίο δεν είναι το γεγονός ότι η επιχείρηση αυτή στήθηκε λίγο μετά το τέλος του No Border Camp που έλαβε χώρα στο ΑΠΘ τις 15-24 Ιουλίου, παρά τις αντδράσεις του δήμου, της εκκλησίας, των ΜΜΕ καθώς και του πρύτανη του πανεπιστημίου Περικλή Μήτκα, ο οποίος μάλιστα σε δηλώσεις του τόνισε την επιθυμία να αποτραπεί η διοργάνωση από την ΕΛ.ΑΣ, λόγω του φόβου για "αξιόποινες πράξεις" και βλάβες στους χώρους του πανεπιστημίου. Τρεις μέρες μετά λοιπόν, το κράτος πραγματοποιεί άλλη μία επίδειξη ισχύος με βίαιη καταστολή ενάντια στους καταπιεσμένους της τάξης μας, μη διστάζοντας μάλιστα να ρίξει χημικά κατά τη διάρκεια της εκκένωσης της μιας κατάληψης, παρά την παρουσία παιδιών στον χώρο και να πραγματοποιήσει συλλήψεις σε περίπου 80 άτομα που βρισκόταν στις καταλήψεις, επιβαρύνοντάς τους με κατηγορίες διατάρραξης οικειακής ειρήνης ενώ παράλληλα οι μετανάστες-τριες μεταφέρθηκαν σε κέντρα κράτησης "ανοιχτού τύπου". Το ορφανοτροφείο κατεδαφίστηκε άμεσα.

Υποκριτική για ακόμη μία φορά ήταν η στάση του ΣΥΡΙΖΑ, που δήλωσε την αντίθεσή του με την πρωινή επιχείρηση της αστυνομίας και υποστήριξε πως τέτοιες πρακτικές ουδεμία σχέση έχουν με τις αξίες της Αριστεράς. Φυσικά, δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη πως η κυβέρνηση διατηρεί αγνές προθέσεις απέναντι στους πρόσφυγες, στις αυτοοργανωμένες δομές και συνολικά στους κοινωνικούς μας αγώνες, καθώς έχει αποδείξει πολλές φορές πως η καταστολή είναι ένα μέσο που με μεγάλη ευκολία χρησιμοποιεί για να διασπάσει την αλληλεγγύη μας και πως οι πρόσφυγες δεν χωράνε στις γειτονιές και στα αστικά κέντρα, αλλά αντίθετα, ζητούμενο είναι η αποξένωση και η περίφραξή τους στα hot spot μέσα σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης και σε κάθε λογής "κέντρα φιλοξενίας". Ήταν πάντοτε φανερό και πολύ περισσότερο τώρα, ότι το κράτος και οι εκφραστές του δολοφονούν ζωές, καταπιέζουν ακόμη περισσότερο τους ήδη καταπιεσμένους κι εξαθλιωμένους, ντόπιους και αλλοδαπούς, περιφράζουν συνεχώς τους χώρους και τις ζωές μας. Το κράτος εντείνει τη φύλαξη των συνόρων και δίνει την αρμοδιότητα σε στρατό και αστυνομία να διαχειρίζονται κοινωνικές υποθέσεις, πάντα με τη βία και την καταστολή, έχοντας πάντα από πίσω τα ΜΜΕ να βάζουν πλάτη σε αυτές τις πρακτικές και να παρουσιάζουν τους αλληλέγγυους ως παράνομους κι επικίνδυνους, τις αυτοοργανωμένες δομές αναξιοπρεπείς και ακατάλληλες.

Οι μετανάστες ενοχλούν. Οι κοινοί μας αγώνες ενοχλούν περισσότερο. Ο πολιτισμός τους πλήττεται από τις ιδέες μας για μία άλλη κοινωνία χωρίς τάξεις, χωρίς εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους, χωρίς καταπιεστές και καταπιεσμένους. Οι απειλές και η καταστολή τους όμως δεν μας τρομάζει. Η αυτοοργάνωση και η αλληλεγύη είναι οι αξίες μας, η άμεση δράση και η αυτοάμυνα είναι τα αντανακλαστικά μας. Απέναντι σε αυτό το σάπιο σύστημα εμείς χτίζουμε ζωντανές σχέσεις με ανθρώπους ανεξαρτήτως καταγωγής και θρησκείας, με χαρτιά ή χωρίς. Μοναδικό κριτήριο η συνείδηση της τάξης μας. Στεκόμαστε δίπλα στις καταλήψεις και στους κοινωνικούς χώρους, δίπλα στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, δίπλα στους κολασμένους αυτού του κόσμου. 10, 100, 1000άδες ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΕΝΑΝΤΙΑ Σ' ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ!

Νταρίνα

80 χρόνια από την εργατική επανάσταση στην Ισπανία για την ελευθεριακή κομμουνιστική κοινωνία

Τον Ιούλιο του 1936 η εργατική τάξη της Ισπανίας θα γράψει μία από τις πιο σημαντικές σελίδες στην ιστορία. Πρωτεργάτης αυτού του κινήματος είναι η αναρχοσυνδικαλιστική Εθνική Ομοσπονδία Εργασίας της Ισπανίας η γνωστή από τα αρχικά της CNT (Confederación Nacional del Trabajo). Η CNT ιδρύθηκε στη Βαρκελώνη το 1910 και στο συνέδριο της LA Comedia το 1919 διακήρυξε ως τελικό σκοπό της δράσης της την επανάσταση και τον αναρχικό κομμουνισμό, δηλαδή μια κοινωνία στην οποία δεν θα υπάρχουν αφεντικά και εργάτες, πολιτικοί και υπήκοοι, καταπιεστές και καταπιεζόμενοι. Η οργάνωση της CNT είναι αντιιεραρχική δηλαδή οι αποφάσεις λαμβάνονται, ελέγχονται και υλοποιούνται με άμεση δημοκρατία από τους ίδιους τους εργαζόμενους στη βάση, και όχι από γραφειοκράτες αντιπροσώπους στην κορυφή της Ομοσπονδίας. Η CNT από το 1910 μέχρι και την επανάσταση του 1936 θα συμμετάσχει ενεργά σε κάθε αγώνα της εποχής, που αφορά τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, βελτίωση μισθών, συνθηκών εργασίας, υγεία, αντιπολεμικό κίνημα, πολιτικά δικαιώματα εργαζομένων κλπ. Η δύναμη της σταδιακά αυξάνεται και τα αφεντικά, το Κράτος και η Εκκλησία θα δημιουργήσουν τα "ελεύθερα συνδικάτα", τα οποία δέχονται πιστολάδες, που απειλούν και δολοφονούν πολλούς αναρχοσυνδικαλιστές. Και όταν το παρακράτος δεν είναι αρκετό, θα απαγορέψουν τη CNT κατά τη διάρκεια της δημοκρατίας αλλά και της δικτατορίας του Πρίμο Ντε Ριβέρα (1923). Οι εργάτες/τριες της CNT χρησιμοποιούν τα εργαλεία της άμεσης δράσης: μποϊκοτάζ, σαμποτάζ, γενική απεργία. Την ίδια περίοδο στην Ισπανία δραστηριοποιείται με αρκετές δυνάμεις σε κάποιες περιοχές και η σοσιαλιστική ομοσπονδία εργαζομένων UGT, αρκετά μικρότερη σε αριθμούς και προσανατολισμένη στον οικονομικό αγώνα των εργαζομένων.

Στην αρχή της δεκαετίας του 30 η χώρα βρίσκεται σε κοινωνική και πολιτική κρίση. Οι κυρίαρχοι της χώρας τσιφλικάδες, καπιταλιστές, πολιτικοί και παπάδες, καταπιέζουν και εκμεταλλεύονται άγρια τους εργάτες/τριες και τη μικρή αγροτιά. Το λιανεμπόριο και οι μικρές βιομηχανίες ελέγχονται κύρια από το ντόπιο κεφάλαιο ενώ η μεγάλη βιομηχανική παραγωγή και εμπόριο βρίσκονται σε αγγλικά, γαλλικά, ιταλικά και γερμανικά κεφάλαια. Οι εργαζόμενοι/ες μέσα από την CNT αντιδρούν στην επίθεση των αφεντικών με άγριες απεργίες και

εξεγέρσεις.

Η Ισπανία είναι πλούσια σε μεταλλεύματα (σίδηρος, ψευδάργυρος, χαλκός, υδράργυρος κ.α), βρίσκεται στη δυτική πύλη της Μεσογείου, από την οποία ελέγχεται η Β. Αφρική και η Μέση ανατολή, στα νότια της Γαλλίας και της Αγγλίας. Για αυτό και αποτελεί ένα σημαντικό οικονομικό και πολιτικό στόχο για τις αντίπαλες δυνάμεις της εποχής. Ο στρατηγός Φράνκο θα γίνει ο άνθρωπος που μπορεί να χωρέσει στους σχεδιασμούς ντόπιων και διεθνών αφεντικών, κάτι που και ο ίδιος γνωρίζει και χειρίζεται με αρκετή επιδεξιότητα.

Παραμονές της επανάστασης του '36 οι δεξιές πολιτικές, στρατιωτικές και εκκλησιαστικές δυνάμεις καλούν για κατάληψη της εξουσίας. Η CNT στο συνέδριο της Σαραγόσας θα αποφασίσει να πολεμήσει ενάντια στο φασισμό και τη συντριβή των εκμεταλλευτών ώστε να εξασφαλιστεί η υπεράσπιση των μαζών μέσω της κοινωνικής επανάστασης για τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό. Προτείνει ένα σχέδιο για την οργάνωση της μετεπαναστατικής κοινωνίας, που βασίζεται στις συνελεύσεις στους χώρους εργασίας (εργατικά συμβούλια) και στις γειτονιές/πόλεις (κομμούνες), ενώ περιγράφει τις αξίες της πραγματοποίησης της ελευθερίας σε όλες τις εκφράσεις της καθημερινής ζωής, στα σχολεία, στην οικογένεια, στη δικαιοσύνη, στη θρησκεία, την τέχνη, την επιστήμη κλπ. Στη μάχη ρίχνονται 1,6 εκ εργάτες της CNT, 1,4 εκ της UGT και το μικρό αντισταλινικό κόμμα του POUM. Όταν στις 17 Ιουλίου του 1936 ξεκινάει το πραξικόπημα, η CNT κηρύσσει γενική απεργία και στήνονται οδοφράγματα στις πόλεις. Η κυβέρνηση αρνείται να δώσει όπλα στην επαναστατημένη εργατική τάξη. Μέσα σε μερικές ώρες οι πραξικοπηματίες νικιούνται, ο οπλισμός τους κατάσχεται από τους εργαζόμενους και σε δυο βδομάδες οι φασίστες έχουν χάσει περίπου το μισό των δυνάμεων τους και έχουν ηττηθεί στα δύο τρίτα της Ισπανίας. Οι εργαζόμενοι δημιουργούν πολιτοφυλακές, και καταλαμβάνουν εργοστάσια και γη. Μόνο στη Βαρκελώνη απαλλοτριώνονται 3.000 επιχειρήσεις.

Σχεδόν τα δύο τρίτα της γης στην περιοχή των Δημοκρατών καταλαμβάνονται και 5-7 εκατομμύρια αγρότες συμμετέχουν εθελοντικά στην αυτοδιαχείριση της γης. Στην Αραγωνία υπάρχουν 450 κολλεκτίβες, στο Λεβάντε 900 κολλεκτίβες και στην Καστίγια 300 κολλεκτίβες. Η γη, τα εργαλεία, τα ζώα δουλεύονται από κοινού από ομάδες εργατών/τριων. Η διαχείριση της παραγωγής και της διανομής των προϊόντων γίνεται από τις συνελεύσεις τους και προσαρμόζεται στις ανάγκες του λαού και της επανάστασης ενώ σε πολλές περιοχές καταργείται το χρήμα. Με παρακίνηση των συνδικάτων τους τεχνικοί και γεωπόνοι εντάσσονται στην παραγωγή και χρησιμοποιούν νέες μεθόδους, που οδηγούν στην αύξηση της παραγωγής κατά 50%.

Το 1937 θα γίνει ένα συνέδριο των αγροτικών ομοσπονδιών των κολλεκτίβων με σκοπό τη δημιουργία μίας εθνικής ομοσπονδίας κολλεκτίβων για τον συντονισμό και τη διασφάλιση της καλύτερης διανομής της παραγωγής σε ολόκληρη τη χώρα.

Αλλά και συγκοινωνίες, ενέργεια, αέριο και νερό, ορυχεία, βιομηχανίες αυτοκινήτων, τσιμένου, χαρτιού, γυαλιού, χημικών, τροφίμων, υφαντουργίες κ.α μπαίνουν κάτω από τον έλεγχο των εργατικών συμβουλίων. Όπως επίσης και θέατρα, εφημερίδες και εκδόσεις, καταστήματα και ξενοδοχεία, εστιατόρια και μπαρ απαλλατριώνονται. Σε κάθε χώρο εργασίας στήνεται μία συνέλευση εργατών, που εκλέγει μία επιτροπή για το συντονισμό της λειτουργίας και εκπροσώπους στις καθημερινές τους επαφές με τους άλλους θεσμούς της επανάστασης. Σε κάθε βιομηχανία υπάρχει ένα συμβούλιο με εκπροσώπους από τα δύο κύρια συνδικάτα της CNT & της UGT.

Οι εταιρείες κοινωνικών υπηρεσιών συγκοινωνίες, υγεία, κλπ υπό εργατικό έλεγχο ξεκινούν ένα μεγάλο έργο για τη βελτίωση τους προς όφελος των εργαζομένων. Η υγεία παρέχεται δωρεάν, οι συγκοινωνίες φτηναίνουν. Τα συνδικάτα μετάλλου αλλάζουν την παραγωγή των εργοστασίων τους με σκοπό την παραγωγή πολεμοφοδίων. Οι τηλεπικοινωνίες που πριν την επανάσταση ανήκαν στη αμερικανική ITT απαλλοτριώνονται επίσης ενώ χιλιάδες ακατοίκητα σπίτια περνάν για χρήση από τους λεφτάδες στους προλετάριους.

Μπροστά στον κίνδυνο οι Ισπανοί εργάτες να χαλάσουν τη σούπα των σχεδιασμών των ξένων κρατών και κεφαλαίων, οι ξένες δυνάμεις θα κινήσουν γη και ουρανό για την ήττα της επανάστασης.

Απόλλο

"Στη μέση του εμφυλίου πολέμου οι Αναρχικοί έχουν αποδείξει οι ίδιοι πως είναι πολιτικοί οργανωτές πρώτου μεγέθους. Άναψαν στον καθένα την απαιτούμενη αίσθηση της ευθύνης, και ήξεραν πως, με εύγλωττες εκκλήσεις, να κρατούν ζωντανό το πνεύμα της θυσίας για τη γενική ευημερία των ανθρώπων. ..."Ως ένας σοσιαλδημοκράτης μιλώ εδώ με εσωτερική χαρά και ειλικρινή θαυμασμό για τις εμπειρίες μου στην Καταλωνία. Ο αντικαπιταλιστικός μετασχηματισμός έλαβε χώρα εδώ χωρίς να πρέπει να προσφύγουν στη δικτατορία. Τα μέλη των συνδικάτων είναι οι ίδιοι μάστορες και διευθύνουν την παραγωγή και την διανομή των προϊόντων της εργασίας του υπό τη διεύθυνση τους, με την συμβουλή τεχνικών ειδικών στους οποίους έχουν εμπιστοσύνη. Ο ενθουσιασμός των εργατών είναι τόσο μεγάλος που περιφρονούν κάθε προσωπικό όφελος και ασχολούνται μόνο με την ευμάρεια όλων"

1938, Andres Oltmares, καθηγητής του πανεπιστημίου της Γένοβα

Ακόμα κι αν κερδίσετε θα κληρονομήσετε σωρούς από ερείπια – του είπα για να διακόψω τη σιωπή του. Ο Ντουρούτι φάνηκε να βγαίνει από ένα βαθύ συλλογισμό. Μου απάντησε αργά αλλά με αποφασιστικότητα : Πάντοτε ζούσαμε μέσα στην αθλιότητα, για ένα διάστημα την είχαμε συνηθίσει. Μην ξεχνάς όμως ότι οι εργάτες είναι που παράγουν τον πλούτο. Είμαστε εμείς, οι εργάτες, που κάνουμε τα εργοστάσια να λειτουργούν, που βγάζουμε το κάρβουνο και τα μεταλλεύματα από τα ορυχεία, που χτίζουμε τις πόλεις... Γιατί λοιπόν να μην ξαναφτιάξουμε όσα καταστραφούν και μάλιστα ακόμα καλύτερα; Δεν μας τρομάζουν τα ερείπια. Ξέρουμε ότι αυτό θα είναι το μόνο που θα κληρονομήσουμε γιατί η αστική τάξη, στην τελευταία φάση της ιστορίας της, θα προσπαθήσει να καταστρέψει τα πάντα. Όμως το επαναλαμβάνουμε, δεν μας τρομάζουν τα ερείπια, γιατί κουβαλάμε έναν καινούριο κόσμο μες στις καρδιές μας. Σταμάτησε για λίγο και ύστερα πρόσθεσε: Αυτός ο κόσμος γεννιέται αυτή τη στιγμή που μιλάμε." **Van Passen, εφημερίδα Toronto Star, "Δύο εκατομμύρια αναρχικοί αγωνίζονται για την Επανάσταση", 18 Αυγούστου 1936.**

Στο επόμενο:
Η αντεπανάσταση
Ο ρόλος των σταλινικών και των ξένων δυνάμεων. Οι αντιφάσεις στην CNT

Σχολεία: ανταγωνισμός ή αφανισμός

Αν και το εκπαιδευτικό σύστημα οργανώθηκε για τις ανάγκες του κράτους και της αγοράς, τα τελευταία χρόνια βιώνουμε ένα ξεδιάντροπο ξεφόρτωμα κάθε κοινωνικού του ρόλου. Αυτά που με αγώνες έχει κερδίσει η κοινωνία βρίσκουν τώρα, στα χρόνια της "κρίσης", ευκαιρία να τα πάρουν πίσω. Οι κάθε λογής κεφαλαιοκράτες, σε συνεργασία με κυβερνήσεις, κρατικές και υπερ-κρατικές οντότητες και την εκπαιδευτο-επιστημονική ελίτ διαμορφώνουν σχολεία-φάμπρικες παραγωγής των αυριανών εργαζόμενων-καταναλωτών. Με άλλοθι την κρίση χρέους, το υπουργείο παιδείας συνεχίζει ένα σερί αλλαγών για περικοπές και ξεκάθαρη πλέον στροφή του εκπαιδευτικού συστήματος προς την αγορά.

Διπλασιάζουν τον ελάχιστο αριθμό νηπίων στα τμήμα για να κλείσουν πολλά μικρά νηπιαγωγεία. Σε πολλά δημοτικά (βλ:ΕΑΕΠ) κόβουν ώρες από μαθήματα γλωσσών, πολιτισμού, γυμναστικής κ.α. και παύουν την πρωινή ζώνη (7:00-8:00 – εργαζόμενοι γονείς). Από τα ολοήμερα τμήματα (1:15-4:00) αποκλείονται οι απασχολούμενοι με μαύρη εργασία. Στη φρενίτιδα της συρρίκνωσης του εκπαιδευτικού προσωπικού, φέρνουν καθηγητές ειδικότητας από λύκεια σε γυμνάσια και δημοτικά, χωρίς καμία παιδαγωγική προσαρμογή τους στις μικρότερες ηλικίες.

Όσο αφορά στην πολιτική για την ειδική εκπαίδευση (παράλληλη στήριξη, τμήματα ένταξης και ειδικά σχολεία) επικρατεί η ρητορική των "ίσων ευκαιριών" και της σταδιακής πλήρους ένταξης στην υπόλοιπη σχολική λειτουργία. Ως φιλολογικό τέχνασμα ακούγεται καλό να μην υπάρχουν διακρίσεις, όπως όμως είναι δίκαιο να δίνεις ψηλότερη καρέκλα στον κοντό, έτσι και στις ειδικές ανάγκες πρέπει να συνεισφέρεις αναλογικά κι όχι απλά ισοδύναμα. Απαξιώνουν το ρόλο των ειδικών δομών/δασκάλων/σχολείων για να καταργηθούν στη συνέχεια σταδιακά, όπως άλλωστε προτείνουν ΕΕ, ΔΝΤ και ΟΟΣΑ. Η αρχαία Σπάρτη άλλωστε δεν είχε ΑΜΕΑ, μόνο Καιάδα.

Ανοίγει η συζήτηση για το εκπαιδευτικό κουπόνι (voucher: πάρε σε χρήμα πόσο κοστίζεις στο κράτος και άμε στην ιδιωτική εκπαίδευση). Το κράτος θα χρηματοδοτεί ανοιχτά τα εκπαιδευτικά μαγαζιά.

Στο σχέδιο-πρόταση της επιτροπής των σοφών είναι, να έχουμε τετραετές γυμνάσιο και στο διετές λύκειο να μπαίνουν μόνο όσοι θέλουν να προετοιμαστούν για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Επανέρχεται λοιπόν η παλαιότερη πρόταση για baccalaureate, ώστε να μειωθούν, στις δύο τάξεις λυκείου, παιδιά και μαθήματα, αλλά και εισακτέοι σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ (β' φάση σχεδίου "Αθηνά"). Προοιωνίζεται έτσι βέβαια και η απάλειψη δύο τάξεων σχολικής ζωής, γενικής και ειδικής παιδείας για μια μεγάλη μερίδα μαθητών που θα μένουν έτσι στιγματισμένοι με κατώτερο χαρτί και, το χειρότερο είναι, ότι ξαναγυρίζουμε στην εποχή που η πολιτεία θεωρούσε ότι εκπληρώνει με το γυμνάσιο την υποχρέωσή της για παιδεία-προς-όλους.

Στο επαγγελματικό λύκειο ξαναμπαίνει έντονα η ανάγκη της αγοράς για μαθητεία: προστίθεται ένα έτος (1 μέρα μάθημα και 4 δουλειά δουλεύει για 390ευρώ). Δε σχεδιάζουν δηλαδή σχολεία-παροχείς-παιδείας, αλλά μονάδες παραγωγής φθηνού εργατικού και τεχνικού δυναμικού, εφοδιασμένου μόνο με τις απαραίτητες για τη δουλειά γνώσεις. Στον πάτο πλέον της εργασιακής πυραμίδας (αμοιβές, ειδίκευση, συνθήκες) εργαζόμενοι μαθητές.

Με επεμβάσεις χειρουργικού τύπου, το υπουργείο κάνει μια προσπάθεια να βρει μπόσικους μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικούς και γονείς για να περάσει μέτρα εξοικονόμησης. Μειώσεις διδακτικών ωρών, διεύρυνση των αναθέσεων στις ειδικότητες των εκπαιδευτικών, διάθεσή τους σε περισσότερα σχολεία και μεγαλύτερη κινητικότητα μεταξύ περιοχών, κατάργηση των έντυπων συγγραμμάτων και κλείσιμο σχολών με χαμηλή ζήτηση είναι μερικά από αυτά.

Με επικοινωνιακούς χειρισμούς το υπουργείο στήνει λογική βάση για να πει σε σχολεία και τριτοβάθμιες σχολές "Βρείτε πόρους, συνδεθείτε με την αγορά, πουλήστε προϊόν γιατί από εδώ δεν έχει. Ή ανταγωνισμός ή αφανισμός". Εμείς που δεν έχουμε μεγάλες τσέπες κι ούτε είμαστε γρανάζια κάποιας κρατικής μηχανής, θα υπερασπιστούμε τις δικές μας ανάγκες; Η παιδεία της ισότητας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης, της ελευθερίας κερδίζεται από άλλους εκτός από εμάς;

Μάρβιν

Η επίθεση στην εργατική τάξη συνεχίζεται

Και σιγά σιγά κατευθυνόμαστε προς το χειμώνα με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να έχει καταφέρει χωρίς σχεδόν να ανοίξει ρουθούνι να περάσει όλα όσα δεν μπόρεσαν να περάσουν οι προηγούμενοι φτασμένοι φιλελεύθεροι. Μία από τις υποσχέσεις που έδωσε ο Τσίπρας στα αφεντικά της Ελλάδας και της Ευρώπης ήταν οι βαθιές τομές – έτσι λένε τις χειρουργικές επεμβάσεις στα δικαιώματα μας – στα εργασιακά. Έτσι ας ετοιμαστούμε να υποδεχτούμε για τη σωτηρία μας πάντα τα εξής:

- την κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού στον ιδιωτικό τομέα
- την κατάργηση όλων των επιδομάτων στους μισθούς
- τη διευκόλυνση των ομαδικών απολύσεων.
- τη συρρίκνωση έως και κατάργηση των συνδικαλιστικών ελευθεριών (συνδικαλιστικές άδειες, αργομισθίες, κ.α.)
- την κατάργηση των εγγυήσεων της προστασίας των συνδικαλιστών από μεταθέσεις και απολύσεις
- την νομοθετική κατοχύρωση της ασυδοσίας του κεφαλαίου να τιμωρεί τους απεργούς ακόμη και με ανταπεργίες (λοκ άουτ)
- την αλλαγή προς το χειρότερο των προϋποθέσεων για την προκήρυξη απεργίας, που μάλλον θα απαιτεί την ψήφο της πλειοψηφίας των εργαζομένων, ούτε καν των μελών του σωματείου.
- το δικαίωμα στην εργοδοσία να γράφει στα παλιά της τα παπούτσια τις συλλογικές συμβάσεις, μέσω συμφωνιών που υποτίθεται θα κάνει "ελεύθερα" με το προσωπικό και πάντα θα προβλέπουν μικρότερο μισθό.
- την εφαρμογή μεγαλύτερης ευελιξίας στις μορφές εργασιακών σχέσεων, ίσως την αντιγραφή των «μικρο-εργασιών» που έχουν θεσμοθετηθεί στη Γερμανία ή των «συμβάσεων μηδενικών ωρών» που ανθούν στη Δυτική Ευρώπη.

Κι αν κάποιοι πιστεύουν πως αυτό είναι το τέλος, ο μεσαίωνας στον οποίο έχουμε εισέλθει ολοταχώς εκτός από την μεγέθυνση της εκμετάλλευσης μας από τα αφεντικά, θα προβλέπει όπως είναι λογικό και μία αύξηση της καταπίεσης των συνδικαλιστικών και πολιτικών μας δικαιωμάτων, πάντα βέβαια για τη σωτηρία μας. Το ερώτημα είναι αν θα τους αφήσουμε ή θα πάρουμε με σωματεία βάσης, πέρα από δόγματα και φαγωμάρες την κατάσταση στα χέρια μας.

Απόλλο

Να σπάσουμε τον τρόμο των αφεντικών
Εργατική αντιπληροφόρηση

Ξενώνας της ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ, Ωραιόκαστρο: Την Παρασκευή 15/6/16 οι εργαζόμενοι στον ξενώνα ανήλικων αιτούντων άσυλο πληρώθηκαν έξι μισθούς και τα δώρα που τους αναλογούσαν. Οι συνάδελφοι είχαν ξεκινήσει επίσχεση εργασίας την 1/6 καθώς ήταν απλήρωτοι για 7,5 μήνες. Οι εργαζόμενοι δεν ήταν μόνοι αυτόν τον καιρό· η αλληλεγγύη και οι δράσεις διαμαρτυρίας αποτέλεσαν μοχλό πίεσης προς την διοίκηση της ΜΚΟ. Ο αγώνας συνεχίζεται ως ότου πληρωθούν και οι εργαζόμενοι της ΑΡΣΙΣ στην Αθήνα.

Ψητοπωλείο "Μάσα Μπούκα", Βέροια: Στις 5/7/2016 έγινε παρέμβαση του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγείρων και λοιπών στον κλάδο του επισιτισμού Κεντρικής Μακεδονίας έξω από την επιθεώρηση εργασίας στη Βέροια, για τον αγώνα του πρώην πακετά του ψητοπωλείου που διεκδικεί τα δεδουλευμένα και τα ένσημα του από 4,5 χρόνια. Κάποιες εβδομάδες μετά το σωματείο μαζί με αλληλέγγυους/ες βρέθηκε στο ΙΚΑ Βέροιας, προκειμένου να διαμαρτυρηθεί για την αντεργατική επίθεση υπαλλήλου του ΙΚΑ προς τον πρώην πακετά, λίγες ημέρες πριν.

Rolling Burger Bar, Θεσσαλονίκη: Τα αφεντικά του καταστήματος, απέλυσαν σταδιακά τέσσερις διανομείς που είναι μέλη και του Σωματείου Σερβιτόρων και Μαγείρων, έπειτα από μία σειρά διεκδικήσεων. Ζητούν την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων τους αλλά και την επαναπρόσληψη τους (οι τρεις από αυτούς). Το ΣΣΜ και αλληλέγγυοι/ες έχει μέχρι τώρα πραγματοποιήσει δεκάδες παρεμβάσεις στήριξης του αγώνα των απολυμένων που από πληροφορίες φαίνεται να έχει αίσιο τέλος για αυτούς.

Γυράδικο Porkitto, Θεσσαλονίκη: Έπειτα από αίτημα ενός από τους διανομείς για καταβολή των νόμιμων ενσήμων, τα αφεντικά του γυράδικου τον απέλυσαν. Ο απολυμένος συνάδελφος ήρθε σε επαφή με το ΣΣΜ και ξεκίνησε τον αγώνα του για την διεκδίκηση των ενσήμων του. Μετά από παρέμβαση του σωματείου του, ο εργοδότης κόλλησε τα ένσημα του συνάδελφου για τους δύο μήνες εργασίας του.

Ανακτημένο Αυτοδιαχειριζόμενο εργοστάσιο BIOME, Θεσσαλονίκη. Τις πρώτες ημέρες του Ιουλίου οι εργαζόμενοι στη BIOME πραγματοποίησαν κάθοδο και κατασκήνωση έξω από το υπουργείο Εργασίας για να απαιτήσουν το πάγωμα των πλειστηριασμών του εργοστασίου και την πλήρη νομιμοποίηση του εγχειρήματος. Η αντεργατική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και η υφυπουργός υποδέχτηκαν τους εργαζόμενους με ΜΑΤ και δακρυγόνα, ενώ δεν έλλειψαν και οι μεγάλες υποσχέσεις. Μερικές μέρες μετά η ΔΕΗ κινήθηκε για να κόψει το ρεύμα στο εργοστάσιο ενώ ήδη έχουν κινηθεί δικαστικές διαδικασίες που θέτουν το αυτοδιαχειριζόμενο εργοστάσιο μπροστά στην οριστική καταστολή και κλείσιμο του.

Μυρτώ

Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση Ημαθίας

Τον Ιούνη ιδρύθηκε στην Ημαθία η Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση Ημαθίας, με σκοπό την οργάνωση του κόσμου της εργασίας. Όπως διαβάζουμε στο μπλογκ της Ένωσης "...σε μια εποχή που το κεφάλαιο και το κράτος σε παγκόσμιο επίπεδο κλιμακώνουν την επίθεση εναντίον της τάξης μας, εμείς ως εργαζόμενες/οι αποφασίσαμε να οικοδομήσουμε από την αρχή έναν διαφορετικό συνδικαλισμό, για την οργάνωση των δικών μας αγώνων από τα κάτω." Στην ΕΣΕ μπορούν να συμμετάσχουν, "πέρα από πολιτικές, κομματικές, και ιδεολογικές θέσεις, όσοι και όσες, έχουν βαρεθεί τον κομματικό συνδικαλισμό, τους εργατοπατέρες και το ξεπούλημα των αγώνων μας." Η ΕΣΕ θέτει ως άμεσους στόχους πάλης :

- την οργάνωση και διεκδίκηση από τα αφεντικά όλων όσων μας στερούν σε μεροκάματα, ασφάλιση, υγεία, ελεύθερο χρόνο, κ.α
- την οργάνωση σε σωματεία βάσης όπου δεν υπάρχουν τέτοια, κλαδικά ή ανά μονάδα παραγωγής, όπου το μοναδικό κέντρο λήψης κι ελέγχου των αποφάσεων είναι οι συνελεύσεις.
- την παρέμβαση σε ελευθεριακή βάση όπου υπάρχουν χειραγωγούμενα σωματεία, στην προοπτική της ρήξης με τον κρατικό συνδικαλισμό και τη ριζοσπαστικοποίηση τους,
- την ομοσπονδοποίηση των σωματείων ελευθεριακού συνδικαλισμού σε τοπικό, περιφερειακό, ελλαδικό, βαλκανικό, μεσογειακό , ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο,
- την οργάνωση και προώθηση των εργατικών αγώνων στους χώρους εργασίας, σε οξεία αντιπαράθεση με το κεφάλαιο, με άμεση δράση (παύσεις εργασίας, λευκές απεργίες, κ.α.), πάντα στην προοπτική της γενικής επαναστατικής απεργίας, πέρα από τις λογικές των μονοήμερων απεργιών της εκτόνωσης που προωθούν οι γραφειοκράτες
- την ανάκτηση και αυτοδιαχείριση μονάδων παραγωγής και αναπαραγωγής της ζωής και τη γενίκευση της αυτοδιεύθυνσης σε ολόκληρη την κοινωνία, πέρα από τις λογικές ενός "πιο ανθρώπινου καπιταλισμού"
- την προώθηση της αυτοοργάνωσης της νεολαίας, στα σχολεία, τους χώρους που κινείται, εργάζεται και ζει
- την οργάνωση της τάξης μας στις γειτονιές σε συνελεύσεις για την βελτίωση της ποιότητας ζωής, την υγεία, την ελευθεριακή μάθηση, την οικολογία, τον πολιτισμό, τους αγώνες για την απελευθέρωση της καθημερινής ζωής από τις αλυσίδες του κεφαλαίου και του κράτους."

Για περισσότερα μπορείτε να επισκεφτείτε το μπλογκ http://esehmathias.espivblogs.net/, και να επικοινωνήσετε στο τηλέφωνο 6984870809